

RAPPORT C 1992:20

Ärende L-107/91

<i>Luftfartyg; registrering och typ</i>	SE-HSC, Schweizer 269C
<i>Tid</i>	1991-09-23 ca kl. 08.05
<i>Plats</i>	Mittåhammarens lappläger, Z län (pos 6246N 1228E)
<i>Typ av flygning</i>	Privat
<i>Väder</i>	Vind 290□/10 knop, CAVOK, temp/dp +1□C/-1□C, QNH 990 hPa
<i>Antal ombord</i>	<i>Besättning: 1 Passagerare: 1</i>
<i>Personskador</i>	Inga
<i>Skador på luftfartyget</i>	Omfattande
<i>Övriga skador</i>	Smärre skador på renstängsel
<i>Förarens ålder, certifikat</i>	53 år, A+AH
<i>Förarens totala flygtid</i>	800 timmar, varav på typen 130 timmar

Lokala markförhållanden medförde att markvinden var obefintlig eller svag trots att medelvinden i området var 290□/10-15 knop. Starten skedde med vinden snett bakifrån och med en styrka som ökade när helikoptern steg. Av betydelse i sammanhanget är även den aktuella markhöjden (ca 880 m ö h) tillsammans med det låga lufttrycket eftersom en kolvmotors tillgängliga effekt avtar med ökad flyghöjd.

På grund av medvinden blev tillsatslyftkraften, som alstras vid acceleration framåt, inte tillräcklig för att lyfta helikoptern över ett närliggande stängsel. När föraren försökte få helikoptern att stiga genom att öka stigspaksutslaget minskades motorvarvet/rotorvarvet trots gaspådrag på grund av den begränsade motoreffekten och helikopterns relativt höga flygvikt. Varvtalsminskningen orsakade att helikoptern inte längre kunde bibehålla höjden utan kolliderade med stängslet.

Start och landning i höglänt fjällterräng med kolvmotordrivna helikoptrar kräver särskild erfarenhet och stora operativa marginaler till följd av försämrade prestanda på höjd. I det aktuella fallet har förarens erfarenhet av fjällflygning varit begränsad.